

Tarinoita isovanhemmuudesta -podcast, jakso 4

Intro: Mitä mietit mummo, mitä pohdit pappa? Isovanhemmuuteen mahtuu monenlaisia koskettavia hetkiä sekä suuria ja pieniä kysymyksiä. Tarinoita isovanhemmuudesta on Väestöliiton Hyvä kysymys -verkkopalvelun tuottama podcast aidoista isovanhemmuuden hetkistä ja kysymyksistä.

Juontaja: Moikka ja tervetuloa neljännen ja siten viimeisen Tarinoita isovanhemmuudesta -podcast jakson pariin. Tämän kertaisessa jaksossa kuulemme tarinoita joulusta. Jouluun liittyy paljon erilaisia perinteitä, ja myös isovanhemmat ovat usein osa lastenlasten joulua. Tässä jaksossa isovanhemmat kertovat tarinoita joulun vietosta ja muistelevat yhteisiä jouluja lastenlastensa kanssa. Mennään sitten tarinoiden pariin.

Isovanhempi 1: Silloin kun asuin omakotitalossa, niin lapset tulivat perheineen minun luokseni jouluksi maalle, mutta nykyisin on sillä lailla, että tyttäreni järjestää joulun sekä appivanhemmilleen, että minulle, ja me olemme joka joulu siellä ja myös lapsenlapset tulevat sinne jouluksi kotiin. Sitten laulamme joululauluja ja syömme jouluruokaa ja jaamme lahjoja. Kun lapsenlapset olivat pieniä, kävi myös joulupukki. Kerran kun ei saatu mistään joulupukkia, niin sitten minä oli joulupukkina. Lapsenlapsista vanhempi oli silloin jo ekaluokalla koulussa. Kun minä sitten kävin "joulupukkina" olin lähtenyt niin hän sanoi että, "kyllä se mummo oli". Terveisin, Mummo

Isovanhempi 2: Jouluna olemme kokoontuneet yleensä meille, on mukavaa, kun on vaihteeksi elämää talossa. Pukki on käynyt joka joulu ja se pukin odotus on niin jännittävää. Jouluevankeliumi on luettu aina ennen jouluateriaa aattoiltana.

Viime joulu oli lumeton ja pihalle oli pystytetty telttasauna. Vaari meni ensimmäisenä lastenlasten kanssa aattoiltana saunaan. Saunassa keskusteltiin, pääseekö pukki lainkaan tulemaan, kun lunta ei ole. Siinä samassa alkoi kuulua kellojen kilinää, joka lähestyi ja samassa joulupukki pyörähti meidän kanssa saunomaan. Voi sitä riemua! Terveisin, Vaari

Isovanhempi 3: Alkuvuosina vietimme jouluja suuren perheen kanssa Lapissa, jossa joulun tunnelma oli aina läsnä. Lapset seurasivat innolla jouluvalmisteluja. Joulupiparien leipominen toi pirttiin joulun tuoksun.

Jäälyhtyjen valmistamista seurattiin silmä kovana. Tuloksena saatiin suuri joukko jäälyhtyjä, joilla valaistiin joulusaunan polku järven rantaan. Joukolla menttiin hakemaan metsästä joulukuusta. Kaamoksen hämärässä kuljettiin metsässä etsimässä parasta. Lapin kuusi ei ole tuuhea, mutta se toi jouluisen tuoksun pirttiin ja lapset koristelivat sen innolla. Alaoksat saivat runsaimmin koristeita. Jouluaterialle keräännyttiin joulusaunan jälkeen. Lapsista se, joka oli oppinut juuri lukemaan, sai kunnian lukea jouluevankeliumin. Laulettiin "Enkeli taivaan..." ja muita joululauluja.

Monet jouluiset ruuat maistuivat, vaikka lasten mielessä oli odotus joulupukin tulosta lahjoineen. Usein saimme laulavan joulupukin vieraaksemme. Jännitys nousi kattoon asti, pukin kysellessä lapsilta, olivatko olleet kiltteinä. Jouluinen jälkiruoka ei enää lapsia kiinnostanut, kun puuhailtiin jo lahjojen parissa. Ilta vierähti pitkään sisarusten ja serkkujen seurassa.

Myöhemmin, kun perheet kasvoivat ja monet muuttivat ulkomaille, joulua vietettiin oman perheen kesken. Joulu Amerikassa oli tyttäreni perheen lapsille uutta ja ihmeellistä. Tavaratalot pursusivat joulua amerikkalaisella suureellisella tyylillään. Kotijoulu meillä oli vaatimaton, mutta sitäkin onnellisempi. Lasten isä kävi ostamassa pienen kuusen, mutta mistään emme saaneet siihen jalkaa. Hätä keinot keksii! Hommattiin ämpäri ja siihen kiviä. Niin kuusi pysyi pystyssä. Olin tuonut tullessani rivin Suomen lippuja ja lasten kanssa askarreltiin lisää koristeita. Paperista leikattiin latvatähti. Niin saimme oman kuusen, joka oli meille suomalaisille juuri se oikea. Siinä oli pääosassa kuusi eikä koristeet.

Lasten kanssa laulettiin suomalaisia joululauluja. Jouluaattona, kun lapsista ensimmäinen heräsi hän kiljui: "Lunta!" Äkkiä kumisaappaat jalkaan ja pyjama päällä ulos iloitsemaan Amerikan ensilumesta. Nyt joulu tuntui joululta. Kaikki jouluruuat saimme ostettua suomalaiseen tapaan, mutta punajuurta emme rosolliin löytäneet. Vietimme lasten kanssa suomalaisen joulun. Joulupukki oli jättänyt lahjakorin portaille, kun oli niin kiire moniin koteihin. Korista pilkisti oksa, joka sai lapset tosi mielteliääksi: "Kenelle se oli tarkoitettu?" Lahjoja oli kuitenkin jokaiselle. Onnellisina lapset leikkivät koko illan. Terveisin, Mummi

Isovanhempi 4: Mieleeni on erityisesti jäänyt joulu vuonna 1997. Tyttäreni perheineen oli juuri muuttanut uuteen kotiin ja kokoonnuimme heidän luokseen viettämään joulua. Myös poikani ja hänen puolisonsa tulivat sinne koirineen. Ensimmäinen lapsenlapseni oli tuolloin kaksivuotias ja hän odotti pukkia malttamattomasti. Hän juoksi ikkunalta ikkunalle ja kyseli joko nyt pukki tulisi. Vihdoin pukki saapui lahjojen kanssa. Taisipa lapsenlapseni uskaltautua hetkeksi pukin syliin istumaan, jotta perinteinen joulukuva saatiin otettua. Pukin lähdettyä lapsenlapseni avasi innoissaan suuria lahjapaketteja, joista yhdestä paljastui toivottu nukkekoti.

Jouluja vietettiin myös meillä mummilassa. Tuolloin koettiin monia talven riemuja ja muistan kun lapsenlapseni sai ensi kertaa sukset jalkaan. Aluksi hän oli hieman peloissaan, kun sukset lähtivät liikkeelle ja hän pyllähti nurin hankeen. Myöhemmin hiihtäminen alkoi kuitenkin sujua. Muistan, kun hän sai myös oman pienen lumikolan ja teimme yhdessä lumitöitä. Muutamia nurinmenoja oli myös lumitöitä tehdessä, mutta kyllä lumen luonti lopulta onnistui. Terveisin, Mummi